

ZAGRLJAJ

Moja mama poljubac mi da,
on mi do neba uvijek sja.
To je nešto što odbiti nećeš,
topao je k'o da nešto pečeš.
Zagrljaji mamini znače
kao zlata palače.

Duje Prančević, 4. c

POLJUBAC MOJE MAME

Poljubac moje mame
tako je nježan.
Kad me poljubi kao da mi je
oblak obraz dotaknuo.

Poljubac moje mame
Tako je topao.
Kad me poljubi, kao da mi se
Sunce na obraz spustilo.

Poljubac moje mame
Tako je snažan.
Kad me poljubi kao da dobijem
Više pouzdanja.
Osjetim snagu u srcu svom
i ne bojim se ničeg na putu tom.

Tia Jukić, 4. c

Anja Jović, 3. e

MOJA MAMA

Moja mama zove se Ana. Ona ima 43 godine. Po zanimanju je odvjetnica.

Vrlo je moderna i zaposlena žena. Jako se voli šaliti i uvijek me nasmije. Kada sam tužna, ona me oraspoloži. Volim kada me zagrlji svojim nježnim, toplim zagrljajem. Moja se mama voli šminkati i sređivati. Jako je šaljiva, vesela i zabavna osoba. Ona je moj uzor i osoba na koju se mogu uvijek osloniti. Dobar je savjetnik i voli pomagati drugima. Uvijek mi rado pomogne kada mi nešto treba oko domaće zadaće. Ona je vedra i uvijek nasmijana osoba.

Moja je mama za mene žena, majka, kraljica! Volim te, mama, najviše na svijetu i hvala ti što me u svemu podržavaš!

Antea Radić, 4. c

Moja mama zove se Marija. Ima 47 godina. Ona je po zanimanju frizerka. Ima mene, moju sestru i mog brata.

Moja je mama pametna i draga. Voli svoj posao i radi ga srcem i s veseljem. Nekad mi zna reći da je posao opušta, ali u jednu ruku i umara. Kada dođe kući s posla, jako je umorna i iscrpljena. Moja sestra, brat i ja pomažemo joj najviše što možemo. Probamo se ne svađati i sredimo kuću. Moja mama nakon posla ne zna odmoriti i opustiti se, nego samo radi, čisti neke dijelove kuće koje mi nismo sredili, pegla robu... Ponekad se zna zabaviti sa mnom tako da igramo igre i pričamo priče ili se jedna drugoj povjerimo i govorimo tajne. Ona ne voli gužve na cesti, ne voli kada se mi svađamo i kada se tučemo. Moja mama voli kuhati i družiti se s obitelji. Kod nje volim to što je dobra osoba, vesela i sretna. Često se smije, ali ne sa svakim, nego s njoj dragim ljudima. Moju mamu opušta tišina. S nama se nastoji družiti svaki dan. Ispunjava nam sve želje i kupuje stvari koje želimo. Pruža nam puno pažnje i ljubavi. Pomaže nam koliko god može u domaćim radovima i drugim obavezama.

Meni je moja mama najdraža i najbitnija osoba na svijetu. Volim je do neba sa zvijezdama. To joj pokazujem zagrljajima, poljupcima i riječima.

Lucija Voloder, 4. c

Moja mama

Moja mama zove se Marija. Ima 39 godina i ubrzo će napuniti 40. Ona je prekrasna i moderna žena. Nema posao, ali je domaćica. Ima troje djece, mene, moja dva brata i mog tatu.

Često mome tatu kuha kavu. Ja to vidim i pomislim da to nije u redu pa ja njoj skuham kavu ili čaj. Zapovjedim joj da legne u krevet i da se ne miče dok se ne odmori. Ja je izmasiram ili joj pomognem. Ona se o meni brine cijeli moj život, pomaže mi, tješi me, uči me mnogim stvarima, objašnjava mi... Kako bih joj se mogla odužiti?

Najčešće provodimo zajedničko vrijeme vikendima i tada ona i ja treniramo. Ja stvarno ne znam kakvu ja mamu imam. Ona je neki čudesni cvijet koji nikada neće uvenuti. Nježnost, dobrota i brižnost njezine su latice. Njeni listovi smo mi i njezini poslovi. Tako sam joj zahvalna!

Moja je mama prekrasni anđeo i meni netko najvažniji na svijetu. Ona je moja zvijezda koja mi obasjava put. Volim je!

Manuela Cvitanović, 4. c

ČINKVINA

Mama.

Nježna, draga.

Kuhanje, pomaganje, slušanje.

Uvijek tu za mene.

Ljubav.

Frane Aljinović, 4. d

Ljubav.

Topla, lijepa.

Grljenje, ljubljenje, pomaganje.

Ljubav vlada lijepim svijetom.

Valentinovo.

Josip Žulj, 4. d

MOJA JE BAKA NAJBOLJA

Moja baka zove se Mara. Ima 65 godina. Ponekad je na selu, a ponekad ovdje u Podstrani. Ona je od mene veća za glavu. Nije ni debela, a ni mršava. Ima lijepe zelene oči. Uši su joj malene. Nos joj je srednje veličine. Usta su joj lijepa i crvena. Njezina nježna kosa kratka je i svijetlosmeđe boje. Ona je cijela mekana i nježna. Zimi se voli obući toplo, pa i meni kaže da se obučem toplo. Ljeti nosi haljine i svoje uobičajne japanke. Uvijek je vesela, nasmijana i zabavna. Kod nje mi se sviđa što lijepo kuha i uvijek mi kupi nešto kad dođe iz trgovine. Volim kad idemo zajedno prošetati. Volim ju i znam da i ona mene voli. Želim da mi još dugo, dugo živi.

Marta Delić, 3. e

UČITELJICA

Učiteljica naša svima je draga,
mislim da je bez mana.

O svemu nas strpljivo uči
pa sve znamo kad dođemo kući.

Nježna je, dobra i blaga,
mom srcu posebno draga.

Prva učiteljica pamti se život cijeli
i uspomena na nju rado se dijeli.

Antea Radić, 4. c

3. a

MAX

Jednom davno živio je pas po imenu Max koji nikada nije bio zadovoljan s onim što ima. Bez obzira koliko hrane ili igračaka dobije, uvijek je želio više. Jednom je naišao na starog mudrog psa koji je rekao mudre riječi: „Sreća nije u onome što imaš, nego kako cijeniš ono što imaš.” Max nije shvatio ove riječi i nastavio je po starome. Na kraju je ostao sam i nezadovoljan. Shvatio je da je prava sreća pred njim, ali je nije vidio zbog svoje pohlepe.

Pouka: **Budi sretan i cijeni ono što imaš!**

Luka Bijelić, 3. e

Eva Karlušić, 4. e

portret, 3. b

LJUBAV

Ljubav je osjećaj koji dobiješ kad pogledaš voljenu osobu.

Topla je i nježna i usreći ljude.

Ljubav je potrebna svima, u trenucima teškim, u trenucima sretnim.

Ljubav treba znati dijeliti i primati.

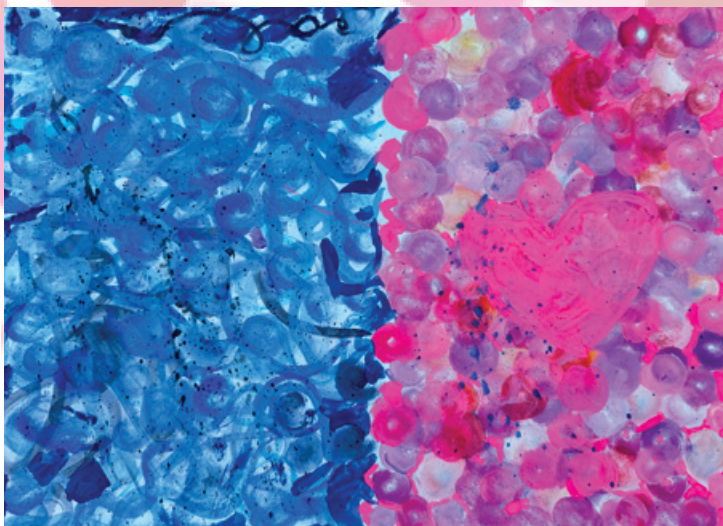
Velika je osobito kad je primiš od voljene osobe.

Poseban dan za ljubav zove se Valentinovo!

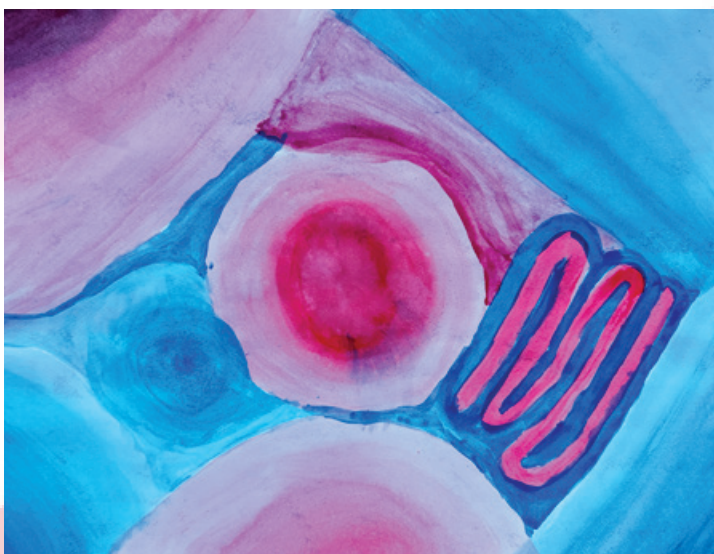
Eva Katarina Majić, 4. c

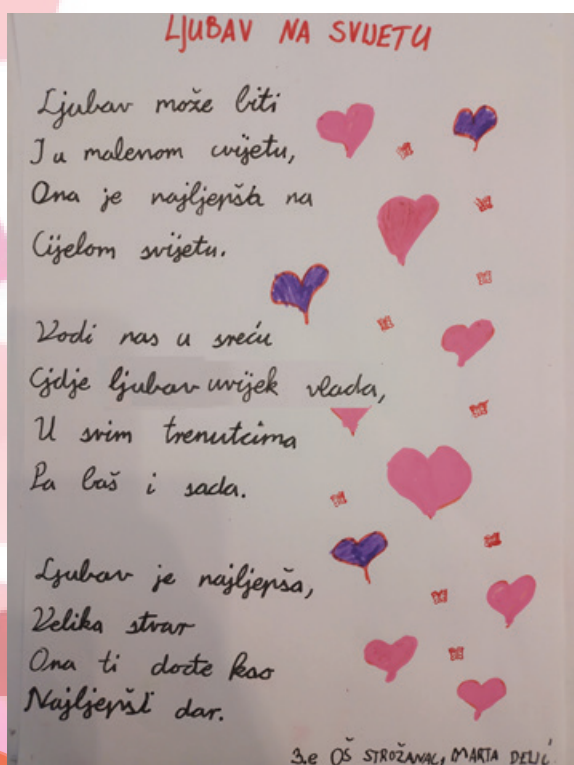
pano, 3. a

Helena Premeru, 5. f

Melani Šimunović, 5. c

Što je ljubav u 1. e?

Ljubav je kad nekog voliš. (Ana)

Ljubav je najbitnija stvar. (Jakov)

Ljubav je kad nekoga voliš i kad mu pomažeš. (Stella)

Ljubav je kad nekome daruješ hranu. (Šime)

Ljubav je kada nekoga voliš, kad mu pomogneš i kad nema što za jesti pa mu daš. (Roko)

Ljubav je kad nekog voliš i družiš se s njim. (Matija)

Ljubav je kada nekoga voliš i kad mu pomažeš i to je ono što je u srcu. (Mihael)

Ljubav je kad nekome pomažeš. (Manuel)

Ljubav je mama, tata i sestra. (Laura)

Ljubav je kad netko sjedi sam na klupi i pitaš ga hoćemo se igrati. (Kristian)

Ljubav je kad nekog voliš. (Mila)

Ljubav je ono što te čini sretnim. (Marin)

Ljubav je kada se za nekoga brineš i kad ga držiš za ruku. (Bruna)

Ljubav je kad nekoga voliš i kada se s njim igraš. (Ivona)

Ljubav je mama, tata, brat i sestra. (Vana)

Ljubav je kada voliš mamu, tatu i svog prijatelja. (Tea)

Ljubav su baba i dida. (Bože)

Ljubav su prijatelji i obitelj. (Marko)

Ljubav je obitelj. Ljubav su prijatelji. (Nikša)

Ljubav je kad nekom pomažeš, kad se igraš i kad dijeliš. (Ivan)

portret, 3. e

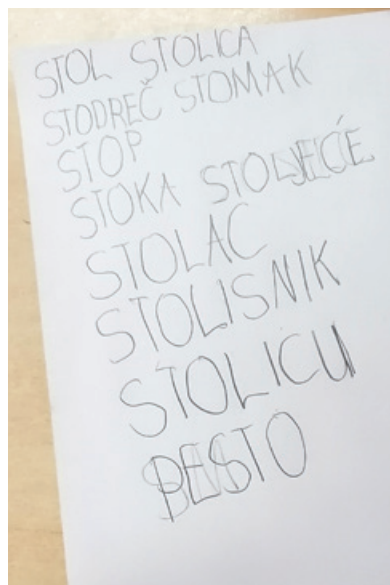
pano, 1. c

pano - emocije, 4. c

DAN ŠKOLE

Kako je 1. c obilježio Dan škole

Pisali smo riječi koje u sebi
sadrže riječ STO

Oblikovali smo broj 100 od lopti.

Oblikovali smo broj 100 od vijača.

Rješavali smo 100 matematičkih zadataka.

100 preskakanja vijača

10 po 10 vježbi

na kraju pohvalnica za trud i marljivost

DAN ŠKOLE

Otkad sam u školu stigla,
svašta sam novo naučila.
S učiteljicom dragom
rasla sam svakim danom.
Učila, pjevala, čitala i razgovarala
svakim danom uspomene
stvarala.

Zahvaljujući mojoj školi,
stigla sam ovdje gdje sam sad.
Već četvrti razred, kao da je san.
Lijepo mi je biti ovdje svaki dan!
Manuela Cvitanović, 4. c

DAN ŠKOLE

Uči, uči škola mala
Pametnu djecu svakog dana.
Uče djeca o cijelom svijetu
Nauče lekcija k'o latica na cvijetu.
Sva djeca se vesele,
U školu nose lopte bijele.
Kaže njima škola
Da danas njen je dan,
Uzviknu svi: Sretan tebi rođendan!
Bruna Marić, 4. c

Moja je škola jedina u Podstrani. U njoj ima puno vesele djece i radosnih učitelja. Imamo veliko dvorište, dvoranu, nogometno i košarkaško igralište. Prvog dana škole, čim sam vidjela svoju učiteljicu, znala sam da je dobrodušna i vesela. Sviđa mi se veliko školsko dvorište jer ima puno prostora za igru prije i poslije nastave. Moj je razred veseo i zaigran, a ponekad nemiran. Svake godine u školu stiže puno radosnih prvašića koji žele puno toga naučiti.

Jako sam sretna što idem u ovu školu. Znam da ću u njoj još puno toga lijepoga doživjeti!

Antea Radić, 4. c

MOJA ŠKOLA

Idem u 3. b razred „Osnovne škole Strožanac“ u Podstrani.

Prijatelji su mi razigrani. Rado se družim sa svojim prijateljem Rokom. Igramo nogomet. Sviđa mi se predmet Informatika, ali volio bih da nosimo manje knjiga.

Volim školu jer se mogu družiti i igrati s prijateljima.

Mate Madunović, 3. b

MOJA ŠKOLA

Učenica sam 3. b razreda „Osnovne škole Strožanac“ u malom mjestu Podstrani.

Prijatelji u razredu su malo živahni. S nekim učenicima u razredu se družim više, a s nekima manje. Igramo se raznih igara. U školi mi se sviđa vanjski nogometni teren, a promijenila bih da imamo školske ormariće u koje možemo spremati naše stvari.

Volim svoju školu jer ima puno učenika, uvijek je veselo i bučno.

Petra Nikolić, 3. b

MOJA ŠKOLA

Učenica sam 3. b razreda. Moja škola nalazi se u malom mjestu u Podstrani. Moji prijatelji su malo živahni, pričljivi i sretni. U razredu nas djevojčica ima malo. S njima se najviše družim. Igramo se, preskačemo prepreke, a ponekad se igramo igre skrivača. Zajedno se smijemo i bavljamo.

Volim svoju školu jer je u njoj zabavno i svakako mogu puno toga naučiti.

Katarina Kaštelančić, 3. b

Christmas Charity action

Girls for girls

The little Go Green group that consists of 4 girls and our teacher Kornelija Selak, organized a Christmas charity action in which they sold Christmas ornaments made from clay, cardboard Ginger houses, jar lamps, little Christmas trees. All items were made from recycled or reused materials. There were also some Christmas chocolates, too. We sold out everything the very first day and earned around 100 €. The money was donated in the form of vouchers to Dom Maestral to a group of girls living in Strožanac. Although, the Go Green Group couldn't meet the girls because of certain rules,

so our formteacher Mirjana Sorić and Ms Selak went there alone, we were all happy, proud and delighted for helping someone. Little things like this can go a long way for someone and remember if you want a change in the world start from yourself.

Lucija Bagatin, Doris Vrgoč, Nikolina Babić, Veronika Dzhugan i Nika Božiković

Nika Božiković, 8.d, INA Go Green

THERE IS NO PLANET B

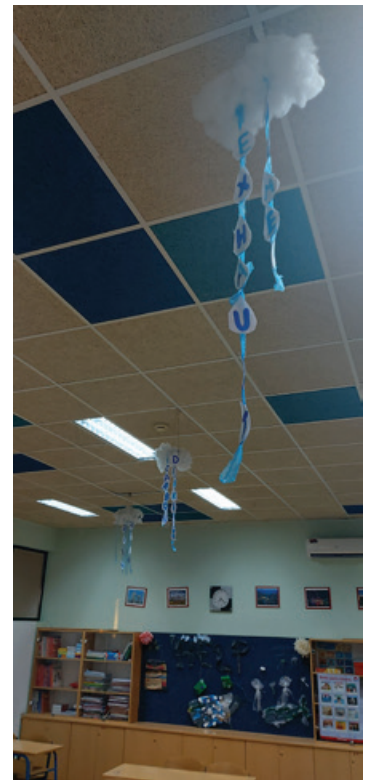
Dear audience, I'm Nino Stanić, and today, I'm going to talk about how there is no planet B and expose the laziness of humans. Take a look back at the native Americans. Were they polluting the Earth? NO! Instead, they protected it with everything they had, because they felt RESPONSIBLE for the Earth, the beauty of nature. And now, look back to today. All we do is sit back, relax, and try to forget that the world is literally ending, and if we ever get reminded, we just blame it on the world leaders like they're some supernatural beings, even though they take measures to fix what's happening. It's not just common citizens, it's companies and politicians. Companies are trying to stay away from the situation as much as the can, because they're making less of the paper with the number one on it. And politicians, some of them say that global warming or climate change isn't real. Huge ice caps are melting in Greenland and Antarctica, and hurricanes have

become huge and often! They're not trying to trick us; they're just using their power as a politician to do nothing about the situation. It's not just global warming or climate change, its pollution, acid rains, plastic in the ocean and anything that causes environmental damage. So, if no one will do it, then we have to. I'm not talking thousands I'm not talking millions I'm not talking a billion, I'm talking 8 billion, no, ALL OF US! All of us as one massive force to stop environmental damage! This isn't a project, this is WAR! War against pollution, climate change, global warming, acid rains and anything that hurts our ally... nature. For there is no ancient technique to fix the damage, for there is no supernatural being to stop the damage, for there is no technology to reverse the damage.

For there is NO PLANET B!

For there is only us, humanity.

Nino Stanić, 8. c

Towards a More Sustainable Podstrana

Monday, 22nd April 2024

Dear Mr. Mayor,

I extend my warm greetings and trust this letter finds you well.

As a concerned resident I feel responsible for addressing the pressing issue of waste management in our community and proposing constructive measures for a more eco-friendly and improved community.

The increasing volume of waste prompted me to reach out and share insights gathered from fellow residents on potential improvements for a greener and more sustainable town.

Residents have expressed a collective desire for enhanced recycling, reusing and reducing facilities and improved waste separation methods. The strategic placement of recycling bins throughout Podstrana can encourage responsible

waste disposal aligning with the community's eco-conscious aspirations. Moreover community-driven cleanup events can foster a sense of shared responsibility, contributing not only to a cleaner environment but also making a deeper connection among residents and their surroundings.

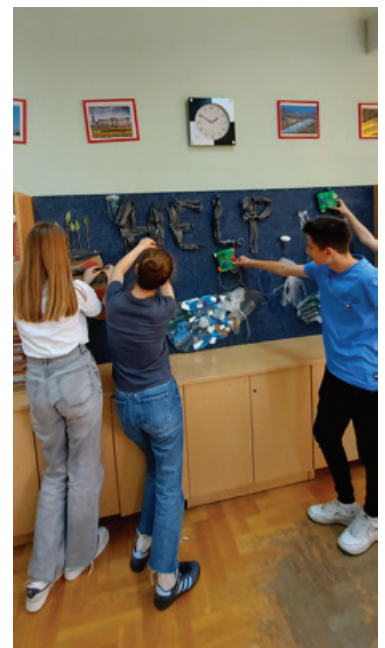
Educating residents through school programs, community centers and local media can make us do the 3Rs.

I believe these proposed measures together with the collective vision for Podstrana's future will contribute to our community's overall improvement.

Thank you for your time and consideration. Together with volunteers we can embark on a journey towards a cleaner and healthier Podstrana.

Sincerely,

Noah Marie, 8. e

POSJET DJEČJEM DOMU „MAESTRAL“

Ovo je četvrta godina zaredom kako održavamo običaj darivanja djece u Dječjem domu Maestral. Sada smo četvrti razred i rado se sjetimo vremena kad smo bili prvašići. Tada nam je učiteljica predložila da pred Božić odvojimo od svog viška i kupimo slatkiše i školski pribor našim vršnjacima u Maestralu. I ove smo se godine odazvali pozivu učiteljice. Dva tjedna donosili smo u našu učionicu paketiće u koje smo umotali bombone, čokolade, bojice, olovke, pisanke... Učiteljica je nabavila kartonske kutije u koje je složila sve doneseno i omotala je kutije šarenim papirom. U tjednu prije zimskih praznika zajedno s četvero učenika našeg razreda, uputila se u Maestral. Jedva smo uspjeli smjestiti velike kutije prepune poklona. U domu nas je dočekala njihova ravnateljica, odgojiteljice i manja grupa djece.

Zajedno smo otvorili kutije i pomogli djeci da odaberu paketić za sebe. Ravnateljica nam je zahvalila u ime djece i rekla da je ponosna jer im dolazimo godinama u vrijeme Božića. Uručila nam je zahvalnicu koju sada čuvamo u našoj učionici. Vrlo brzo sprijateljili smo se s djecom iz doma pa smo proveli neko vrijeme u njihovu dvorištu. Igrali smo košarku, skakali na trampolinu, igrali hvatala. Vrijeme nam je brzo prošlo. Bilo nam je zabavno, ali morali smo ići jer je stigla velika grupa gostiju iz jedne udaljene škole.

Voljeli bismo kad bismo ovu tradiciju darivanja nastavili i kad prijeđemo u „veliku školu“. Potrudit ćemo se da tako i bude.

posjet Maestralu

igra u domu

djeca otvaraju darove

Dobro je činiti dobro

Povodom obilježavanja Dana škole razrednici sedmih razreda organizirali su humanitarnu akciju za štíćenike Dječjeg doma Maestral. Cilj ove akcije bio je osvijestiti važnost empatije, darivanja i tolerancije. U suradnji s voditeljicom doma doznali smo što djeca najviše priželjkuju i, prema njihovim željama, prikupili smo zaista izdašnu donaciju.

Zainteresirani učenici u pratnji svojih roditelja i razrednika išli su u posjet. Tom prilikom Lucija Vrkljan i Lana Oreč obavile su razgovor s voditeljicom doma.

Lucija: Za početak, možete li nam se predstaviti?

Gđa Jaman: Ja sam Anita Jaman, voditeljica Dječjeg doma Maestral koji skrbi o djeci od 7. do 21. godine. Ja sam voditeljica ovog školskog programa, a imamo odjel i za djecu od 0. do 7. godine života.

Lana: Je li nužno biti profesor po struci da biste vodili školsku dob?

Gđa Jaman: Ne baš, možete voditi školsku dob s bilo kojim zanimanjem društvenog smjera - učitelj, psiholog, socijalni radnik... što god.

Lucija: Koliko dugo radite ovaj posao?

Gđa Jaman: 30 godina, odmah poslije diplome počela sam ovdje raditi, a inače sam profesor Matematike i Fizike. Puno puta imala sam priliku prijeći na drugo radno mjesto, ali nisam htjela.

Lana: Kako Vam je raditi s djecom?

Gđa Jaman: Iskreno, ima jako teških dana kad budem jako umorna, ali ljubav prema djeci uvijek prevlada.

Lucija: Što Vas rastuži?

Gđa Jaman: Kad djeca plaču za roditeljima nakon posjete. Tada mi se srce raspada. I kad djeca, koja su tek pristigla, provedu noć u suzama jer im je najteže kad tek stignu ovdje.

Lana: Što Vas razveseli?

Gđa Jaman: Kad vidim djecu kako se vesele izletima. Tada su svi sretni.

Lana: Kako djeca ovdje provode svoje rođendane?

Gđa Jaman: Naručimo im tortu, pustimo glazbu na razglas. Ponekad pozovu i djecu iz razreda.

Lucija: Koliko ovdje ima djece?

Gđa Jaman: Imamo 32 djece do 7. godine i 24 djece od 7. do 21. godine u ovoj kući. Imamo još 7 punoljetnih štíćenika u stanovima, a organiziran je i poludnevni boravak za djecu koja ovdje borave, uče

i jedu, a kod kuće spavaju. Maestral sveukupno ima 11 lokacija.

Lana: Što bi se, po Vašem mišljenju trebalo promijeniti da ne dolazi do ovakvih situacija?

Gđa Jaman: To je zapravo jako teško pitanje jer su njihovi problemi višesložni i jako teški za riješiti.

Lucija: Koliki je interes udomitelja za ovu djecu?

Gđa Jaman: Interes postoji, ali puno je manji nego u ostatku države.

Lana i Lucija: Hvala Vam na Vašem vremenu. Sretno u daljnjem radu!

Gđa Jaman: Hvala vama na posjetu i donaciji kojom ste razveselili našu djecu!

Lana Oreč, 7. b
Lucija Vrkljan, 7. b
mentorica: Ivana Buće, prof.

razrednici i roditelji s voditeljicom Anitom Jaman

naši učenici s uručenom zahvalnicom

TUŽNA MAHOVINA

Bila jednom jedna mahovina, tužna i nezadovoljna. Dosadio joj je hladni sjever i probudila se želja za promjenom.

Jednog se dana požali svojoj vjernoj prijateljici Jeli (inače iz porodice jela) riječima:

„Susjedo moja draga, moja vjerna prijateljice u čijem podnožju i sama živim, s kojom sve dijelim, imam važnu obavijest. Dosta mi je više ovakvog života! Molim te, još mi jednom ispričaj kako je tamo gore“, molećivo će mahovina Maša. Jela se, po dobrom starom običaju, samo nasmiješi i počne pričati. Pričala je o najvećoj i najsjajnijoj zvijezdi na nebu: Suncu. I pričala je ona tako, i pričala, a Maša je samo skupila svoje snene oči i zaspala. Jela je utihnula, a mahovina usnula najljepši san. Odjednom se Maša se našla u velikom ormaru. Zakašljala je i vidjela da je stari prašnjavi tepih. Kad je zakašljala, sva se prašina s nje digla i otkrila da je ona vrlo zanimljiva, prepuna boja i uzoraka. Ali, čim je podigla pogled, ugledala je šest malih očiju. Kad je prišla bliže, vidjela je i čije su. Bili su tu: stari polomljeni kišobran, par razgaženih čizama i smeđi kaput koji su izgrizli moljci.

Pismo osobi s invaliditetom

Dragi prijatelju,

žao nam je zbog nesreće koju si doživio.

Divimo ti se zbog tvoje hrabrosti i vještina koje posjeduješ. Ne slušaj što ti drugi govore.

Ti možeš sve što i mi. Imaš pravo slušati sebe, a ne druge.

Treniraj sport koji želiš, druži se s prijateljima, s onima koji te usrećuju i zbog kojih si uvijek tako nasmijan!

Nadamo se da ćeš nas posjetiti i da ćemo uživati u zajedničkom druženju!

Tvoja Emma, Adham i Pjero iz 3. b razreda!

„Oh, napokon!“ uskliknuli su kad su ju vidjeli „Što?? Tko ste vi?!“ odvrtila je ona. Predstavili su se i još dugo pričali, a kad je ona shvatila da može letjeti i kad su joj rekli gdje je izlaz, pozdravila ih je i izašla iz kuće. Prvo odredište na koje je otišla bilo je to poznato Sunce o kojem joj je Jela pričala. Odlično se provela, no i dalje je ona mahovina, pa joj je, djelomično i zato bilo vruće. Nije odustala. Putovala je, vidjela slavonske ravnice, na Jadranu se zagrlila s hobotnicom, a na Velebitu se čak slikala s divokozom. Od velike je vrućine njezina tkanina izblijedila i, baš kad je mislila da će početi pucati po šavovima, probudi se u podnožju svoje dobre prijateljice Jele. Jela se ponovno nasmiješi, a mahovina se primiri.

Upravo je tada Maša shvatila da treba biti zadovoljan onim što imaš i ne zavidjeti drugima na onome što imaju.

Emanuela Vrdoljak, 4. b

Svakom se danu veselim jer to želim

Svakom se danu veselim

jer to želim.

Ako si nezadovoljan,
dan ti može biti bolan.

Nemoj biti lijen
ako ne želiš biti zaboravljen.

Ako je ružan dan,
možda će ti prijati san.

A kada je vedro,
igraj se ti,
to će ti se svidjeti.

U prirodi ćeš naći mira,
vjeverici daj ti žira.

S prijateljima je dobro sve,
u obilju igre i zabave.

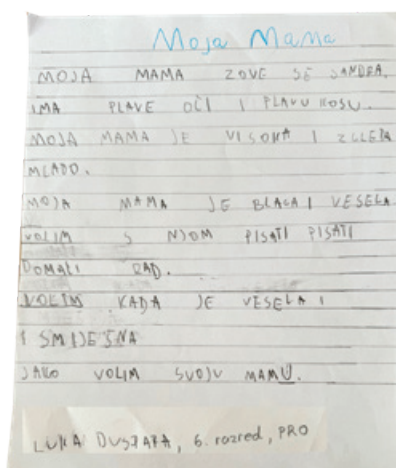
Dosada nije kraj svijeta,
uvijek ima nekoliko rješenja.

Petar Vušković, 4. d

PRO RAZRED

u knjižnici

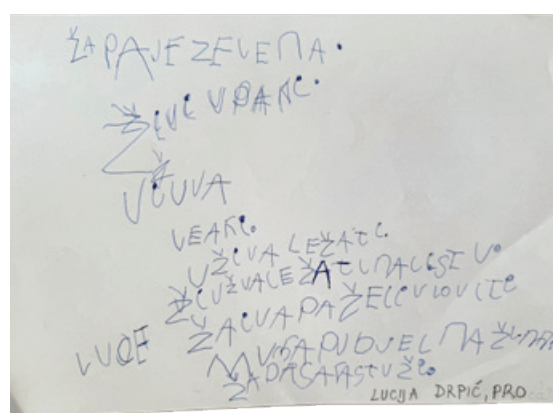
Luka Duspara, 6. razred, PRO

Luka Božinović, 5. razred, PRO

Ante Božiković, 3. razred, PRO

Lucija Drpić, PRO

TRNORUŽICA

(igrokaz u knjižnici)

Pripovjedač: jednom davno živjeli su sretno kralj i kraljica, ali nisu imali djece. Dok se kraljica kupala, iz vode iziđe žaba.

Žaba: kraljice, uskoro ćeš roditi kćer!

Pripovjedač: kralj i kraljica dobili su dijete i pozvali su na slavlje rođake i 12 vila koje su joj zaželele lijepe želje.

Dobre vile: neka bude lijepa, dobra i plemenita!

učenici 1. c razreda

Pripovjedač: imali su samo 12 zlatnih tanjura i zbog toga nisu pozvali trinaestu vilu koja se naljutila i izrekla kletvu.

Zla vila: kraljevna će se u svojoj petnaestoj godini ubosti vretenom i umrijeti!

Dvanaesta vila: ublažit ću kletvu i kraljevna će usnuti stoljetnim snom!

Pripovjedač: kralj se uplašio.

Kralj: neka se sva vretena u državi spale!

Pripovjedač: kada je kraljevna navršila 15. godinu, ostala je sama

u dvorcu. Šetala je kraljevstvom i ugledala staricu za vretenom kako prede.

Trnoružica: dobar dan! Što radite ovdje?

Starica: predem, lijepa djevojko!

Pripovjedač: trnoružica je bila sve znatiželjnija!

Trnoružica: a što to tako veselo skače?

Starica: vreteno.

Pripovjedač: djevojka se ubola u prst i zaspala zajedno s cijelim kraljevstvom koje je obraslo

trnovom živicom. Jednog dana došao je kraljević i pokušao ući u dvorac.

Kraljević: ne bojim se! Idem u dvorac da vidim lijepu trnoružicu!

Pripovjedač: čim je ugledao djevojku, poljubio ju je i ona se s cijelim kraljevstvom probudila.

Kraljevna i kraljević vjenčali su se i sretno su živjeli do kraja života.

Obiteljsko podržavanje školskog čitanja

Obitelj je jedan od važnih čimbenika razvoja djetetove ličnosti i njegova uspjeha u školi. Učenikova sposobnost učenja može ovisiti o tomu što se događa kod kuće, imaju li djeca ondje potporu, poticaj i pomoć roditelja, jesu li odnosi unutar obitelji narušeni, postoji li kvalitetna komunikacija između njezinih članova, kakva je emocionalna klima unutar obitelji i dr. Uspješniji su u učenju čitanja i općenito postižu bolji uspjeh djeca čiji roditelji aktivno pomažu u učenju čitanja u prvom razredu. Važno je da roditelj čita, ali i da sluša dijete kada glasno čita, da razgovaraju o pričama i da zajedno ponavljaju pjesmice u rimi i dr. Slušanje djeteta dok čita najjednostavnija je metoda vježbe čitanja, a naizmjenično je čitanje također korisno, no ipak je najučinkovitija metoda istodobno čitanje naglas roditelja i djeteta. Na taj način dijete dobiva najbrži uvid u svoju pogrešku i ispravak. Nakon što roditelj i dijete istodobno čitanjem naglas pročitaju nekoliko slikovnica, započinju naizmjenično čitanje, dopuštajući djetetu sve dulje samostalno čitanje te na kraju prelaze samo na slušanje djetetova čitanja. Nastoji se postići

da dijete i samo provodi dio vremena sa slikovnicom/knjigom čitajući glasno. Duljina vremena koju dijete provodi s knjigama važan je čimbenik kasnijega školskog uspjeha.

Mnogi roditelji uče svoju djecu čitati već prije polaska u školu, pa takva djeca dolaze u prvi razred s djelomično usvojenom vještinom čitanja. Najvažnija je zadaća na početku školovanja usvajanje i ovladavanje vještinom čitanja. „Rezultati mnogih istraživanja pokazuju da djeca koja nauče čitati prije prvog razreda zadržavaju vodstvo u školskom uspjehu tijekom sljedećih godina.“¹ Metoda koja se koristi pri učenju čitanja važna je jer određuje mišljenje koje će dijete stvoriti o školi i o sebi kao učeniku i osobi. Brzina, lakoća učenja čitanja ovisit će o urođenim sposobnostima i nadasve, o obiteljskoj sredini. Kada čitanje djetetu nije prikazano kao nešto vrlo poželjno i nije stvoreno povjerenje u njegovu inteligenciju, škola može s vremenom ispraviti negativan utjecaj. Zbog toga je važno kako mu učiteljica prezentira književni sadržaj, njegovu vrijednost te ako

1 Wells, G. (1986). The meaning makers. Preuzeto: Nenadić-Bilan, D. Igra i čitanje u predškolskoj dobi //Kako razvijati kulturu čitanja: zbornik / priredila Ranka Javor. Zagreb: Knjižnice grada Zagreba, 1999., str. 80.

se djetetu čitanje učini zanimljivo, rado će prihvatiti potrebne vježbe. Dijete je svjesno da, želi li naučiti čitati, mora svladati tehniku dekodiranja te da su ona samo sredstvo postizanja cilja.² Važna je suradnja roditelja i škole, odnosno povjerenje između roditelja i učiteljice koja obično poziva iste na poseban dogovor, sastanak o svladavanju početnog čitanja. Školska knjižnica također organizira prvi posjet knjižnici, upoznaje djecu s prostorom za čitanje, fondom primjerenim njihovoj dobi te posudbom slikovnica. Za knjige koje dijete posudi u knjižnici roditelj treba organizirati vrijeme i mjesto čitanja, zatim razgovarati o priči koju će čitati, razgledati ilustracije, pogađati likove i moguće događaje, odnosno predvidjeti radnju.³

Dosadašnja istraživanja o utjecaju škole na uspjeh učenika pokazala su da škola organizacijom nastavnih sati i pojedinih aktivnosti može utjecati na bolji školski uspjeh. Roditeljska uključenost u život škole također utječe na bolji školski uspjeh. Roditeljska uključenost jest vrijeme koje oba roditelja (ili jedan od njih) aktivno provode u igri ili razgovoru s djetetom ili u poučavanju

djeteta. Svaki oblik roditeljske uključenosti povećava motivaciju za učenje, rad i bavljenje školskim obvezama kod djeteta. Obrazovanije majke više su uključene u posredan rad s djetetom koji se odvija izvan okvira školskih zadataka, odnosno bavljenjem djetetom u slobodno vrijeme i stvaranje prilika za učenje u izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima. Ne postoji razlika u količini uključenosti majki u neposredan rad s djetetom na školskim zadacima (pomaganje djetetu u njegovim školskim zadacima) i u suradnji sa školom s obzirom na obrazovanost majki. Uključenost majki opada s odrastanjem djeteta od prvog do petog razreda, kao i svi oblici uključenosti osim suradnje sa školom, a istodobno školski uspjeh opada s odrastanjem od prvoga do petog razreda. No na djetetov uspjeh u školi ipak najviše utječe majčina neposredna uključenost (pomaganje djetetu u njegovim školskim zadacima) u njegov razvoj. Smanjenjem majčina sudjelovanja smanjuje se i školski uspjeh djeteta.⁴

knjižničarka Ana Šarinić

- 2 Bettelheim, B. i Zelan, K. Čitanje i dijete //Kako razvijati kulturu čitanja: zbornik / priredila Ranka Javor. Zagreb: Knjižnice grada Zagreba, 1999., str. 11.
- 3 Čudina- Obradović, M. Čitanje prije škole: priručnik za roditelje i odgojitelje. Zagreb: Školska knjiga, 2008.
- 4 Usp. Bedeniković Lež, Mirela. Uloga majke u školskom uspjehu djeteta.//Školski vjesnik 58, 3(2009), str. 331-345.

Voditeljica i polaznici predstavljaju rad dramskog studija za mlade

Dramski studio

Dramski studio za mlade djeluje pri Gradskom kazalištu mladih „Split“ na Prokurativama. Rad studija predstavljaju voditeljica Ivana Bačić i neki od polaznika.

Tko su polaznici, tko mogu biti polaznici? Je li nužno imati talent za biti polaznikom dramskog studija?

U GKM-u „Split“ djeluju dramski studiji za djecu, mladež i odrasle. Voditeljica sam dramskog studija od 5. do 8. razreda. Polaznici su uglavnom splitski školarci, ali ima i polaznika koji dolaze s otoka i iz drugih, obližnjih naselja. Polaznik može biti svatko tko ima volje, želje, zanimacije i vremena da subotom dođe u studio i zabavi se u druženju i dramskoj igri s vršnjacima. Za dolazak u studio nije nužno biti talentiran za glumu, već je najvažnija volja i interes za aktivnosti koje radimo. Rado mislim da se u našem dramskom studiju djeca najprije i najviše socijaliziraju, navikavaju na rad u skupini i da u njima potičemo kreativnost, maštovitost te razvijamo usmeno izražavanje.

Kako izgleda tipičan sat radionice?

Nema tipičnoga sata dramskog studija jer je svaki sat drugačiji. Kad bih tipizirala sat dramskoga studija, rekla bih da najčešće započinjemo kratkim igrama upoznavanja i koncentracije. Zatim razgovaramo o temi ili problemu s kojim ćemo se na tome satu baviti. Nakon toga slijedi rad u parovima ili skupovima, kad polaznici smišljaju, organiziraju i uvježbavaju svoje improvizacije koje na kraju predstavljaju ostalim polaznicima.

Koja je svrha radionica, što želi postići s polaznicima?

Svrha je dramskog studija socijalizacija polaznika i

poticanje njihove kreativnosti, maštovitosti i usmenoga izražavanja uz usvajanje pojedinih pojmova vezanih uz kazalište i dramsku umjetnost.

Možete li ukratko objasniti proces nastanka predstave?

Polaznici imaju zadatak da od listopada do prosinca razmišljaju o temi svoje predstave. Prijedloge zapisujemo, raspravljamo o njihovoj izvedivosti na sceni, kostimima, likovima i slično. Na kraju, ako je više prijedloga, demokratskim glasovanjem odlučujemo koji prijedlog prihvatiti. Nakon toga radimo improvizacije na odabranu temu. Potpuni scenarij napišem ja, kad proučim i objedinim ono što sam tijekom improvizacije vidjela, čula, osjetila... Tekst podijelimo i uvježbavamo do termina predstave.

Kako predstavljate predstave koje osmislite?

Predstavu koju smo osmislili izvodimo u lipnju na našem tzv. završnom satu na sceni GKM-a Split.

Molim Vas, pozovite zainteresirane učenike naše škole da se priključe dramskom studiju.

Svi koji se želite okušati u radu dramskog studija, pridružite nam se u prostorijama GKM-a „Split“, na Prokurativama. Nova sezona počinje u listopadu. Treba vam samo znatiželja, mašta, volja i želja da se subotom zabavite u društvu svojih vršnjaka u igri i scenskome istraživanju. Svi ste dobrodošli! Unaprijed se veselim vašemu dolasku i zajedničkomu druženju!

Hvala na razgovoru, želim Vama, sadašnjim i budućim polaznicima puno dobrih predstava!

Marta Zebić, 6. c

Povijest odbojke

Povijest

Odbojka je jedan od popularnijih sportova, postoji od 1895. g., izumio ju je Wiliam G. Morgan. Prvobitan naziv odbojke bio je *mintonette*, naziv potječe iz francuskoga jezika. Kasnije je A. T. Holstead predložio naziv *volleyball*.

Prva je utakmica odigrana 1896. g. košarkaškom loptom. Odbojkaška lopta osmišljena je 1900. g.

Na području Sjeverne Amerike, Kanada je prva strana zemlja u kojoj se odbojka počela igrati. 1917. g. odbojka je stigla u Europu, a 1918. g. broj igrača u timu smanjen je na šest. Igralište je veličine 18 m × 9 m. Za muškarce mreža je bila visoka 2,43 m, a za žene 2,24 m.

Pravila

Svaki tim može tri puta uzastopce odbiti loptu preko mreže. Prije prebacivanja lopte preko mreže, jedan igrač ne može loptu odbiti dva puta uzastopce. Kada ekipa dobije pravo na početni udarac (servis), igrači se rotiraju za jedno mjesto u smjeru kazaljke na satu. Igra se do tri dobivena seta: u svakom je setu 25 boda. U svakoj ekipi dopušteno je imati igrača specijalista u obrani polja i prijemu servisa. Taj igrač naziva se libero. On nosi različitu boju dresa i može neograničeno puta zamijeniti suigrače kada se nakon rotiranja nalaze u stražnjem polju.

Oprema

Aktualna lopta kojom se igra odbojka prezentirana je 1998. g. na svjetskom odbojkaškom prvenstvu u Japanu. Lopta s plavim, žutim i bijelim crtama zamijenila je običnu bijelu loptu.

Dresovi su kratkih rukava. Nekoć su se nosile vrlo kratke hlače, a danas su malo dulje. Tenisice su uvijek bile lagane s gumenim potplatom. Na nekim mjestima bilo je zabranjeno nositi tenisice s crnim potplatom. Čarape i sva ostala oprema moraju imati istu boju i dizajn u svakoj ekipi.

Neki uspjesi hrvatske ženske odbojkaške reprezentacije

Nastupale 3 puta na svjetskom prvenstvu, prvi put 1998. g. Najbolji rezultat jest 6. mjesto, 1998.g.

Nastupale 13 puta na europskom prvenstvu, prvi put 1993.g. Najbolji rezultat jest 2. mjesto: 1995., 1997. i 1999. g.

Neki uspjesi hrvatske muške odbojkaške reprezentacije

Mediterranske igre 2022. g. - zlatna medalja, Zlatna europska liga 2022. g. - brončana medalja, Srebrna europska liga 2018. g. - zlatna medalja.

današnji izgled odbojkaškoga terena i dresova.

Predstavljamo pisca: Šimo Ešić

Breze, rudarsko selo u okolici Tuzle, rodno je mjesto moga djeda i pjesnika Šime Ešića, istaknutoga dječjeg pisca. Gospodin Šimo Ešić rođen je u rudarskoj obitelji godine 1954. Svoju

prvu zbirku pjesama objavio je kada je imao samo 15 godina. Za svoj plodonosni rad nagrađivan je nizom književnih nagrada, s naglaskom na dvije nominacije za nagradu svjetskoga ranga. Šimo Ešić član je Hrvatskog društva književnika i Bosanskohercegovačkog društva književnika. Studirao je književnost, a zatim je radio kao novinar Radio Tuzle i RTV-a Sarajevo te kao urednik u izdavačkoj kući „Univerzal“. Danas je slobodni umjetnik, živi u Vupertalu (Njemačka) i u Tuzli (BIH).

Poznajem gospodina Šimu i mogu reći da je nježna i topla osobi koja nesebično dijeli nama djeci u stihovima svojih pjesama. Iz širokoga opusa njegova stvaralaštva meni su upečatljiv dojam ostavile sljedeće pjesme: „Čuvaj mamu... ali ne samo kad je 8. mart“, „April ide“, „Ljubavna pjesma s tužnim upitnikom“, „Ljubav“, „O lipi“. Ova i još mnoga djela ovoga neponovljiva pjesnika prevedena su na preko 10 svjetskih jezika. Snaga i poruka pjesama imaju težinu i bude tople osjećaje u čitatelju.

Zašto sam odabrala gospodina Šimu Ešića? Čitajući razgovor s njime, možete upoznati o kakvoj se posebnoj osobi radi. Znajte da, ako pročitate barem jednu pjesmu ovoga dječjeg pjesnika, ona će vam zauvijek ostati u mislima i nikada ju nećete moći zaboraviti. Napisala ih je osoba iznimno velikoga talenta i predivne osobnosti!

Lana Jagnjić, 6. c

Poštovani barba Šimo, s Vašom poezijom upoznao me moj djed koji za Vas kaže da ste najbolji dječji pjesnik. Vaše pjesme u meni bude toplinu i ljubav. Kako nastaje pjesma? Kako uhvatite neuhvatljivo?

Najprije bih pohvalio tvoje pitanje – vrlo si lijepo to formulirala. A odgovor nije posve jednostavan jer je svaki pjesnik zaseban svijet i svakom je taj čin stvaranja individualan, drugačiji. Kod mene pjesma najčešće nastaje u trenutku – kao ljubav na prvi pogled. I ako ju ne „uhvatim“ u tom trenutku kad mi se javi, poslije nikad ne uspijevam ponovno ju doznati. Pa, ako i uspijem, ta pjesma meni ne zvuči onako kako mi se javila. Može biti zanatski sasvim korektna, ali meni će uvijek nedostajati ona spontanost, ono neobjašnjivo nešto, što svakoj dobroj pjesmi udahne „dušu“ i čini ju umjetninom.

Što Vas sve inspirira?

Život. Sa svim svojim pojavnostima, raskošnom raznolikošću i nevjerovatnim čudima. Priroda, čovjek u njoj, kao najsavršenije biće. Naročito „mali čovjek“, tj. dijete sa svojim nevinim, iskrenim i originalnim pogledom na život i svijet. Zato, sve što sam napisao, pa čak i bajke koje se obično izmaštaju, ima veze sa životom.

Imaju li pjesnici određeni radni prostor? Ili je sve oko Vas Vaš „ured“?

Da, svakako. Svatko tko radi ozbiljan i važan posao, ima

svoj radni kutak. Ja živim pola godine u Vupertalu, pola godine u stanu u Tuzli, pa tako imam dva svoja „radna prostora“. U Vupertalu smo radnim stolom pregradili ugao u dnevnoj sobi pa je taj kut „moj radni prostor“. Kad sjednem za stol, pred očima mi je cijeli dnevni boravak i pogled kroz prozor na trećem katu, a iza mojih leđa polica je s knjigama. U Tuzli je slično – skinuli smo balkonski prozor i vrata, zatvorili balkon i pretvorili ga u moj radni prostor. Kad sjednem za stol, ispred mene je cijeli dnevni boravak, a iza leđa mi je pogled na rječicu Jalu i šumovita brda s južne strane grada. I ovdje, sa sve tri strane – police s knjigama.

Pišete li isključivo za djecu ili i za odrasle? Koja je za Vas pjesnika osnovna razlika u procesu stvaralaštva za ove dvije kategorije?

Ne pišem ni za djecu ni za odrasle – pišem onako kako mi diktira srce. I zbilja ne mislim tko će to čitati i hoće li se uopće čitati. Istina, gotovo sve što sam napisao, prepoznato je kao književnost za djecu, ali moju poeziju, kada ju govorim, i odrasli prihvaćaju s oduševljenjem i doživljavaju „kao svoju“. Možda to mogu objasniti time što u meni još uvijek nije iščezlo ono nešto nevino, iskreno djetinje pa to prepoznaju oni koji su to, također, sačuvali. A takvih je mnogo i među odraslima. Možda su to samo brigama iz svakodnevice prekrili, potisnuli i zaboravili, pa ih moja pjesma podsjeti da to još uvijek imaju. Nekad se šalim pa kažem da pišem za djecu i osjetljive ili za djecu u najboljim godinama – a svatko neka odluči koje su mu to najbolje godine.

No, da ne ostanem dužan odgovoriti i na drugi dio pitanja: osnovna razlika između pisanja za djecu i pisanja za odrasle u tome je što tekst kojim se obraćamo djeci, osim umjetničke vrijednosti, podrazumijeva i odgojnu komponentu u najširem smislu značenja te riječi. Dakle, podrazumijeva posebnu vrstu odgovornosti, a time je i zahtjevnije.

Zašto ste skloniji poeziji nego prozi? Odakle to izvire?

To ne mogu pouzdano objasniti. Kao što, dok pišem, ne razmišljam tko će to čitati i hoće li se komu svidjeti, tako ne biram ni u kojoj ću formi „prepričati“ svoje trenutačno osjećanje, misao ili poruku. Jednostavno dolazi iz toga što sam, valjda, „pjesnički nerv“ – pisac „kratka daha“ pa sve „pakiram“ u kraće forme. Možda me u tome „istrenirao“ i moj način života – stalno u pokretu, a i moj dugogodišnji rad na radiju, gdje je sve uokvireno u određen broj minuta ili čak sekundi. Ali istina je da su i neki moji prozni tekstovi obojeni lirskim tonovima i mnoge moje pjesme sadrže narativno – neku „priču“. Tako je i cijela moja knjiga *Bila gospođa Klara*, za koju sam dobio nagradu *Mala vila* za izvrsnost u dječjoj književnosti, ustvari priča u stihovima.

Je li ikada kasno postati pjesnikom?

Pjesnikom se ne postaje – pjesnikom se rađa. Za postati pjesnikom – ne postoje škole, to se ne uči, to se samo njeguje, razvija i rasplamsava ona darovitost koju ili imamo ili nemamo rođenjem. Ako ju imamo, možemo ju razvijati – najbolje čitanjem, učenjem i obrazovanjem, svakodnevnom vježbom. Ako ju nemamo, uzalud ćemo se upinjati da ju probudimo i steknemo. A postati pjesnikom u smislu u kojem postavljaš pitanje, to je stvar afirmacije. Za nju nikad nije kasno. Ima pjesnika koji su postali poznati i priznati tek kad su umrli, ili, kako ja to volim reći – kad su pronašli stepenice za nebo. Jer pjesnici ne umiru, zar ne?

Molim Vas za savjet mladim pjesnicima u mojoj školi, ima nas.

Vrlo je nezahvalno, naročito vama, mladim buntovnicima, davati savjete. Bojim se da ću vam zazvučati kao mama ili tata, koji samo dosadno „tupe“: Moraš ono, moraš ovo, ovako i onako... Ali – prihvaćam rizik da vam budem dosadan. **Vjerujte u sebe, ali se ne uznosite. Radite na sebi, obrazujte se, živite djetinjstvo punim plućima – budite živahni i nemirni, ali nikad na štetu okoline, uvijek budite na strani dobra. I čitajte, čitajte, čitajte.**

Većina učenika nerado čita, što biste njima poručili?

Ako ne čitate, po čemu se onda razlikujete od onih koji su nepismeni i ne znaju čitati? A čitanje je *cool* – bar smo to dokazali jednim kulturnim projektom, koji sam organizirao u Bosni i Hercegovini, pod naslovom *Tko ne čita – nije cool*. Ne znam je li ta vijest stigla i u Split.

Koji je Vaš najdraži pjesnik kojeg rado čitate?

Dobriša Cesarić, Miroslav Antić i Rabindranath Tagore. Umiruju me i istovremeno uzbuđuju njihovi poetski svjetovi.

Prema Vašemu doživljaju, molim Vas, savjetujte nas kako čitati poeziju.

Čitajte ju otvorena srca i uma. Ne mora, i ne može, svidjeti vam se sve. Birajte ono u čemu ćete se prepoznati uživati.

Ne znam kako postaviti pitanje, ali neka odgovor na njega bude nešto važno što želite poručiti za kraj.

Svijet u kome živimo sazdan je na nepravdi, nepoštenju i nasilju. Umnogome se promijenilo vrijeme mog odrastanja i uvjeti i okolnosti u kojima raste vaša generacija. Umjetnost, kojoj pripada i poezija, ne može promijeniti taj i takav svijet. Ali može ga učiniti ljepšim i pomoći nam da sačuvamo svoje ljudsko lice, dušu i dostojanstvo.

Divno! Želim Vam puno dobra i uspjeha u daljnjem životu i radu. Možda se jednom i sretnemo, a dotad - naći ćemo se u pjesmi! Možda baš u ovoj pjesmi o sreći:

NEMOJTE BITI TUŽNI

Svatko je našao sreću
u ovom šarenom svijetu:
mravu je sreća u radu,
a leptiru – u letu.

Ptici je cvrkut sreća,
pčeli je sreća u medu,
lopta je sretna na travi,
a klizaljke – na ledu.

Sreću ima i potok,
i zečić u šumi siv:
potok je sretan što teče,
a zečić – što je živ!

Nemojte biti tužni,
drugari, ni ja neću,
u ovom velikom svijetu
svatko će naći sreću.

Ima, sigurno, negdje
i mala sreća neka,
koja ničija nije –
već samo na vas čeka.

Hvala na lijepim željama i ovom ugodnom razgovoru. Eto, i ja tebi i tvojim prijateljima želim da vjerujete da postoji ta „mala sreća neka“, koja je samo vaša i da ju ne prestanete tražiti dok ju pronađete.

Lana Jagnjić, 6. c

Prolje^tno vrijeme

Bijeli jelen, 3. b

Marčelina Pekez, 4. b

Bartol Bakota, 4. b

SPAČKA NA SELU

Prije nekoliko sam godina, jednog sunčanog proljetnog dana, sa svojom rodicom Evom napravila veliku spačku.

Bio je sunčan vikend i sa svojim sam roditeljima došla na selo. Sve je procvjetalo, a osim pjeva ptica i šuma drveća ništa se nije čulo. Dok su mama i tata iz automobila vadili stvari, otrčala sam do Evine kuće vidjeti je li ona stigla. Pozvonila sam na vrata i za samo nekoliko trenutaka ona mi je otvorila. Odmah mi je pročitala misli pa smo se krenule igrati. Kad smo stigle na gumno (koje se više ne koristi), upitala sam je čega ćemo se igrati. Neke vrijeme smo razmišljale, a onda se ona dosjetila da je njezin djed pitur te da u garaži ima mnogo boja za zidove i sprejeva. Otključala je garažu i izvadila sprejeve. No, postojalo je još jedno pitanje; što ćemo raditi sa tim sprejevima? Nije nam se dalo raditi grafitu pa smo se dosjetile: zločin. Kako bi prazno gumno što bolje pretvorile u mjesto počinjenja ubojstva, uzele smo sve crvene boje i sprejeve koje smo uspjele naći te pustile mašti na volju. Isprskale smo naše ruke, prste, cijelo gumno, a nakon što sam ja na tlu cijelo njezino tijelo ocrtala crvenom bojom, bile smo spremne. Bilo je teško glumiti mrtvacu dok se pržiš na onome Suncu, ali tik prije nego što smo htjele odustati, strina moga tate otvorila je vrata. Naime, to gumno na kojem smo crtale bilo je tik ispred vrata strine Nade. Vrisnula je, a cijelo je selo dotrčalo. Kad smo se Eva i ja pridigle i nasmijale, ljudi su se razišli, a mene i Evu razdvojili su i odvukli svaku u svoju kuću. Njoj na rukama nije bilo mnogo boje pa ju je ona lako sastrugala, ali meni su mama i baka ruke prale u alkoholu nakon čega sam ih još dvadesetak puta oprala u vodi i sapunu da uklonim smrad.

Crvenilo je s gumna vjerojatno oprano čistačem, a Eva i ja otrčale smo u nove pustolovine.

Emanuela Vrdoljak, 4. b

Ema Bošnjak, 1. b

VOLIM PROLJEĆE

Volim proljeće zato jer ima puno životinja. Uskrs je. Tuckamo se i bojimo jaja. Dani su dulji i sunčani. Možemo se više igrati vani. Ima puno cvijeća.

Lana Marić, 1. c

VOLIM PROLJEĆE

Ja volim proljeće jer je sunčano vrijeme i tada slavimo Uskrs. Sve cvjeta i priroda se budi.

Jakov Pejić, 1. c

VOLIM PROLJEĆE

Volim proljeće zato što se mogu puno igrati i voziti bicikl. Lijepo je vrijeme. U prirodi ima puno cvijeća.

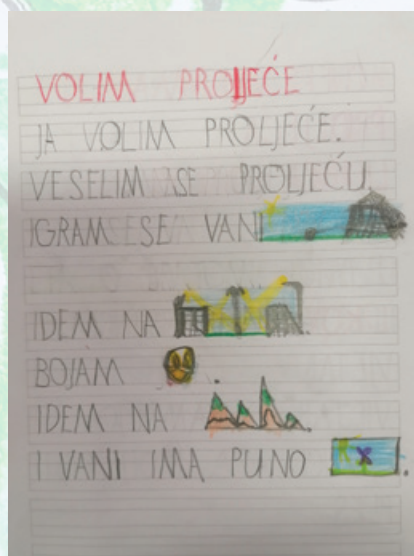
Petar Babić, 1. c

proljeće - pano, 4. c

Iva Prkić, 4. d

Grgur Kurilj, 1. c

Manuela Cvitanović, 4. c

OPIS VISIBABE

Prvi vlasnik proljeća zove se visibaba. Raste u šumi. Ona je proljetnica i raste početkom proljeća. Može izrasti čak dvadeset centimetara. Ima unutarnje i vanjske laticе. Unutarnje su laticе male i zelene, a vanjske izgledaju kao kapljica vode. One su glatke i mekane kao svila i bijele su boje. Stabljika im je duguljasta i zelena. Kad je pomirišem, osjetim dolazak proljeća. Visibaba je nježan cvijet, bijelu kapicu ima i zato mi se sviđa. Ona je za mene najljepši cvijet. Poklonila bih je svojoj mami, ali znam da je zaštićena pa je neću brati.

Marija Vuletić, 3. e

Hana Voloder, 3. e

Visibaba

Ja sam visibaba. Rastem u rano proljeće na lijepoj livadi.

Nježna sam i bijele sam boje. Visim poput malenog zvončića. Ne mirišem. Moja je stabljika tanka i tamnozelenе boje. Listovi su mi duguljasti, na vrhu špicasti. Cvjetić mi je sastavljen od šest latica, tri veće vanjske i tri manje unutarnje. Korijen mi je lukovica.

Samonikla sam, volim vlažna tla. Zakonom sam zaštićena. Preporučujem ljudima i djeci da me ne beru jer sam ukras prirode.

Katarina Kaštelančić, 3. b

Enna Petričević, 4. a

Uskrs - atrij

VELJAČA

Veljača je stvarno
lijepi mjesec neki,
malo se uspava
pa dugo sniva.

Prva zove Sunce
da Zemljicu obasja,
a onda je iznenada
hladnoća obuzme cijelu.

Visibaba da iznikne treba
ljepotu Sunčevih zraka
pa tako stoji zatrpana
snijegom izvana.

Sandra Tule, 4. a

Anja Jović, 3. e

Dominik Jukić, 6. d

Uskrs, 3. c

Paola Petrušić, 4. c

Duje Vučko, 4. c

Josipa Guvo, 8. a

Ana Šurlin, 8. a

U kolovozu se kola voze,
teški teret ona prevoze.
U kolovozu sam rođen ja,
njegova posljednjeg dana.

U kolovozu ljeto završava,
djeca su tada smršavila.
U njemu se razni slatkiši jedu,
sve dok ne presjednu.

Marin Babić, 4. b

Ljetni trenutci

Klara Španjić, 5. f

Manuela Cvitanović, 4. c

Tia Jukić, 4. c

JADRANSKO MORE

More uz koje živim zove se Jadransko more. To se more nalazi na jugu Hrvatske.

Lijepo je jer u sebi ima mnogobrojne ribice, morsku travu, školjkice i druge posebne životinje i biljke. Bistro je i modro kao vedro nebo. Ponekad je čisto, a ponekad nečisto. Volim svoje more jer je lijepo i u njemu se mogu kupati kad god hoću. Puno mi znači jer mojem zavičaju daje veliku ljepotu i posebnost. U meni budi dobre i lijepe osjećaje. Ljudi ga ponekad onečišćuju što je jako tužno, ali bez obzira na sve, more im uvijek oprostí.

Marta Delić, 3. e

Iva Doroghij, 5. f

Laura Topić, 6. d

Jesenske slike

DOLAZAK JESENI

CVIJET: Kišo, kišo, znam da dolazi jesen i da ćeš puno kišiti, a znaš da ne volim kad je puno kiše. Molim te, nemoj me puno smočiti.

KIŠA: Hej, cvijete, ne znam baš, ja sam takva kad je jesen i kad je zima.

CVIJET: Ali, molim te, smiluj mi se, samo ovaj put! Vidiš kako sam lijepa?

Zar ne želiš da takva ostanem?

KIŠA: Ne mogu te poslušati jer mi je jesen zapovijedila da jako puno kišim.

CVIJET: Oh, dobro... Sjetila sam se! Možeš li je pitati jer ja stvarno želim ostati ovakva.

KIŠA: Dobro. Samo trenutak... Evo ga!

Rekla je da ću malo kišiti. A znaš li zašto?

CVIJET: Ne znam. Reci mi zašto?

KIŠA: Zato što si joj prijateljica.

CVIJET: Oh, molim te, zahvali joj u moje ime i reci joj da je volim i da je ona meni prijateljica.

KIŠA: Hoću. Bok. Vidimo se!

CVIJET: Hvala ti. Bok. Vidimo se!

Bruna Mihanović, 4. a

Marčelina Pekez, 4. b

Marta Delić, 3. e

Bruna Mihanović, 4. a

Viktorija Puljiz, 4. b

JA SAM JESEN

Ja sam dobra i sretna jesen.

Ponekad sam ljuta, ali ta ljutnja brzo prođe. Došla sam u Hrvatsku da zašarenim njezinu prirodu te ju malo okupam kišom. Došla sam s prirodnim bojama i opremom za slikanje šuma. Sa sobom sam donijela kišu, vjetar, sunce, šarenu boju, kist i pero. Odrasli su me malo ružnije dočekali, ali djeca su bila sretna. Poneke biljke i životinje dočekale su me ljute i tužne, a neke vesele. Ipak, najviše su se obradovala djeca jer su jedva čekala skakanje po lokvicama i šarene boje.

Uvijek sam htjela biti proljeće ili ljeto, ali što ja mogu - i jesen je zabavno, čarobno i zanimljivo godišnje doba.

Marta Delić, 3. e

Vicko Božić, 4. e

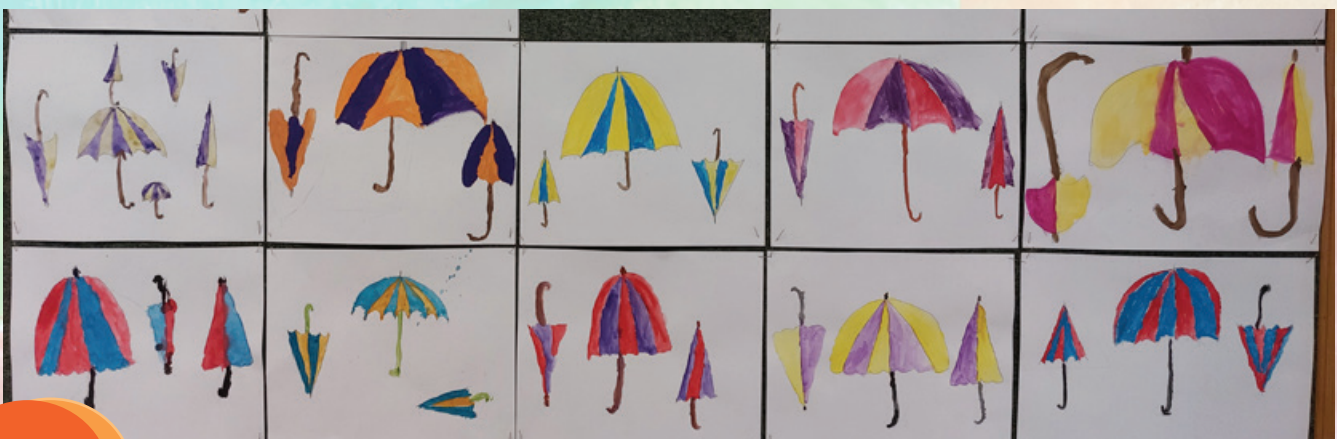
Ema Schmalhofer, 4. e

Klara Mikulčić, 3. e

Lucija Mustapić, 3. e

Tijana Mustapić, 4. b

Šume

Čovjekova pluća,
medvjeda kuća.
Školska klupa,
na njoj knjiga hrpa.
Sve je to šuma jedna,
svake ljubavi vrijedna.
Moćna i surova,
puna zapaljivih borova.
Hvala ti, šumo,
što postojiš,
što toliko živih bića odgojiš.

Josip Krželj, 4. d

Lena Pejić, 6. d

Šuma

U šumi se nalaze životinje, cvijeće
i puno vesele djece.
Gljive, stabla, leptiri...
Sunce na nebu viri
i svoje zrake širi.
Zeko, medo, lija,
igraju se lovice
dok lišće pada
i grmlje šušti
upravo sada.

Josipa Čaljkusić, 4. d

Nora Goreta, 5. c

kišobrani, 1. c

Zimski dani

Sveti Nikola, 1. c

Božić u 3. c

Moj veseli snjegović, 1. c

3. c

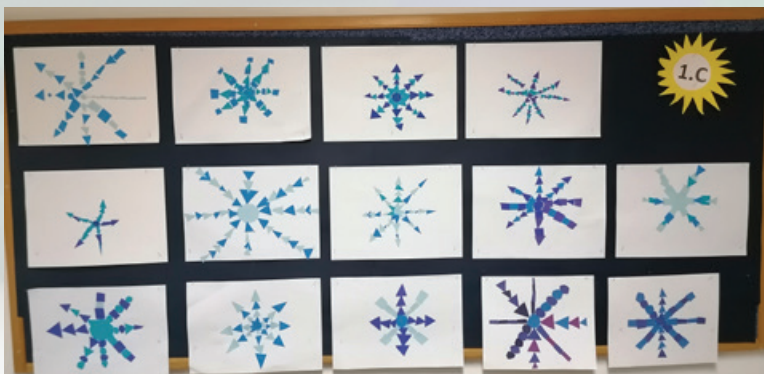
PISMO SVETOM NIKOLI

Dragi sveti Nikola,

mi smo učenici 1. c razreda iz Osnovne škole Strožanac. Priznajemo da smo ponekad dobri, a ponekad baš i ne. Pričamo na satu i ponekad upadamo u riječ i trčimo po učionici i hodniku. Volimo učiti, marljivi smo, čistimo svoju učionicu, brišemo ploču, pomažemo učiteljici i dijelimo s drugima sve što je potrebno.

Ako misliš da smo zaslužili, željeli bismo da nam doneseš slatkiša. Lako ćeš naći našu učionicu. Nalazi se u prizemlju i na vratima piše 1. c. Još smo malo živahni i zaigrani, ali dajemo ti obećanje da ćemo do sljedeće godine biti bolji.

Tvoj 1. c

pahulje, 1. c

Sveti Nikola, 1. c

Božić, 4. c

Lana Bego, 4. e

Lucija Maličić - Veić, 4. d

Lara Bajić, 4. d

Marko Sopta, 4. d

Božić

Veseo, obiteljski.
Darivati, zagrliti se, moliti se.
Danas je Isusu rođendan.
Isus.

Manuela Cvitanović, 4. c

Božić

Svečan, miran.
Slaviti, moliti, pjevati.
Božić je snaga ljubavi.
Isus.

Eva Katarina Majić, 4. c

Božić

Svet, miran.
Moliti, dočekivati, pjevati.
Sretan Božić želim svima!
Isus.

Bruna Marić, 4. c

Božić

Blagoslovljen, svet.
Moliti, okititi, pjevati.
Božić je najsvetiji blagdan.
Štalica.

Ana Tomić, 4. c

Božić

Blagoslovljen, obiteljski.
Moliti, pjevati, miriti.
Sretan Božić želim svima!
Isus.

Duje Prančević, 4. c

Božić

Miran, veseo.
Moliti, pjevati, okititi.
To je Isusov rođendan.
Jaslice.

Jure Ante Sesar, 4. c

NAŠE RUKOTVORINE

Nina Perišić, 4. e

Vicko Božić, 4. e

Lana Bego, 4. e

Kristijan Luketa, 4. e

Fedor Skolin, 4. e

U MOME SELU ZAVLADAO SNIJEG

U mome selu zavladao snijeg,
Prekrio cijeli brijeg.

Djeca snjegovića rade,
Vjetar im šalove i kape krade.

Prirodna šarenila više nema,
Zima ga odnijela bez problema.

Pticama hladno je,
Na jug spremaju se. Prijatelji njihovi
tuguju,
Plaču i jecaju.

Selo skoro prazno ostalo,
Samo snijeg preostao.

Marta Delić, 3. e

Leona Iva Boljan, 8. a

ZAŠTO

Zašto ove godine snijeg nije pao

I ulice do škole zatrpao

Pa da svi ostanemo kući

I ništa nas ne muči.

Osim jedne brige slatke

Što nam tada mrznu šake,

Dok snjegovića pravimo

I od gruda se branimo?

Tako moj san i dalje snivam

Zima je kriva,

Zima je kriva!

Manuela Cvitanović, 4. c

Bruna Mihanović, 4. a

Bijeli svijet

Bijeli snijeg pokrio je cijeli svijet

i obližnji brijeg sav je bijel.

Sve je tiho,

usnulo je drveće,

Sunce grije kristalno cvijeće.

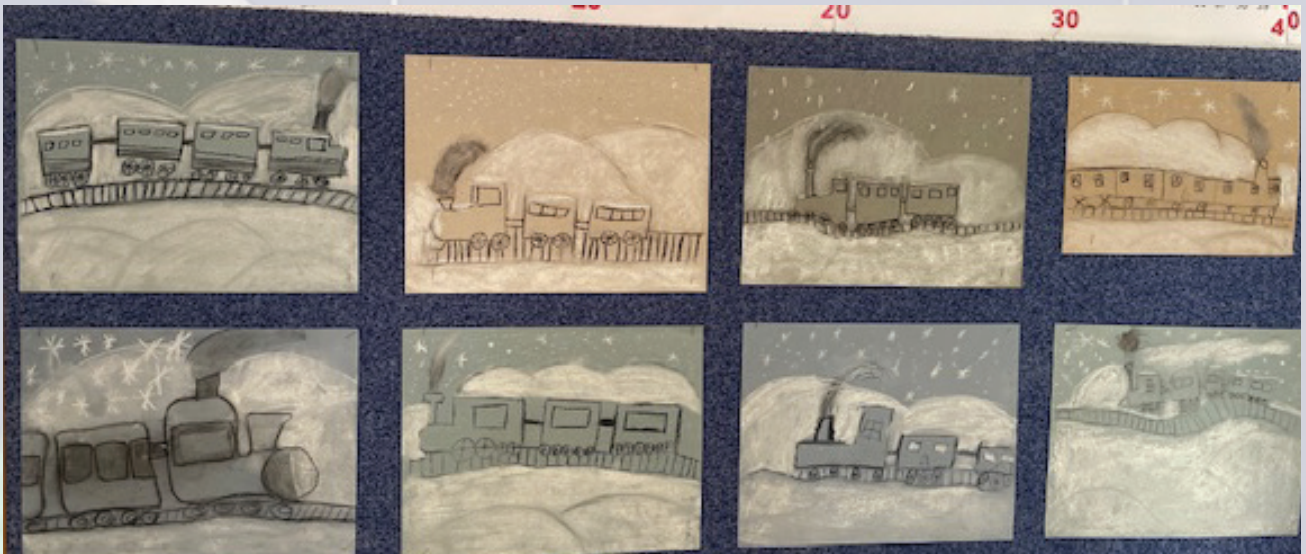
Uplašeni zečić skakuće,

zamrznuti potočić želi da prijeđe.

Lovre Buljan, 3. b

zima, 3. c

Vlak u snijegu, 3. c

IZNEMOGLI KUKAC

Zabijelio se jednog dana zeleni kukac.
Izašao iz trgovine jedan promrzli kupac.
Na zubatoj zimi hladno mu je tijelo,
suši mokro tijelo, zeleno i bijelo.

Ni ovoga puta nema velike svijeće.
Slabašno sunce ugrijati ga neće.
Krenuo na put gladan i jadan
kako bi pronašao hranu onako hladan.

Protežući ruke usred svega
stigo je do ledenog brijega,
skočio kada hranu je vidio
takav mu se život svidio.

Lukas Vukadin, 3. e

JAKNA

Toplu jaknu sova ima
Pa govori: „Baš me briga što je zima.”
A kad malo bolje pogledaš
Što zeko na sebi nosi,
On se svojim krznom ponosi.

Marta Delić, 3. e

ŠUMA ZATRPANA SNIJEGOM

Bijele pahulje padaju,
a zelene grančice bora postaju bijele.
Pokrilo maleni bor
snježnim odijelom.

Mjesec se nasmijao jako
i počeo pričati priče o ljepoti snijega
i kristalnom inju zimi
koje sanja hladni san.

Mateo Šimović, 3. e

Anja Jović, 3. e

LOPTA

Kad sam slavio svoj 9. rođendan, dobio sam nogometnu loptu za poklon. Bio sam jako sretan jer obožavam nogomet.

Nakon slavlja odmah sam zaigrao nogomet na ulici. Došli su i moji prijatelji Jakov i Marina. Svi zajedno igrali smo nogomet i uživali u igri novom loptom. Nova lopta pružila je sreću svima nama. Ja sam bio posebno sretan jer sam podijelio svoj poklon sa svojim prijateljima.

Lovre Buljan, 3. b

Toma Kapić, 6. a

HAJDUK

Prgav, strastven.

Navijanje, zabijanje, pobjeđivanje.

Volim ga svim srcem.

Torcida.

Mari Katušić, 4. d

Lea Blažević, 6. c

NOGOMET

Dinamičan, napet.

Igranje, zabijanje, navijanje.

Nogomet je najbolji sport.

Perišić.

Roko Mladin, 4. d

NOGOMET

Grub, oštar.

Dodavanje, driblanje, pucanje.

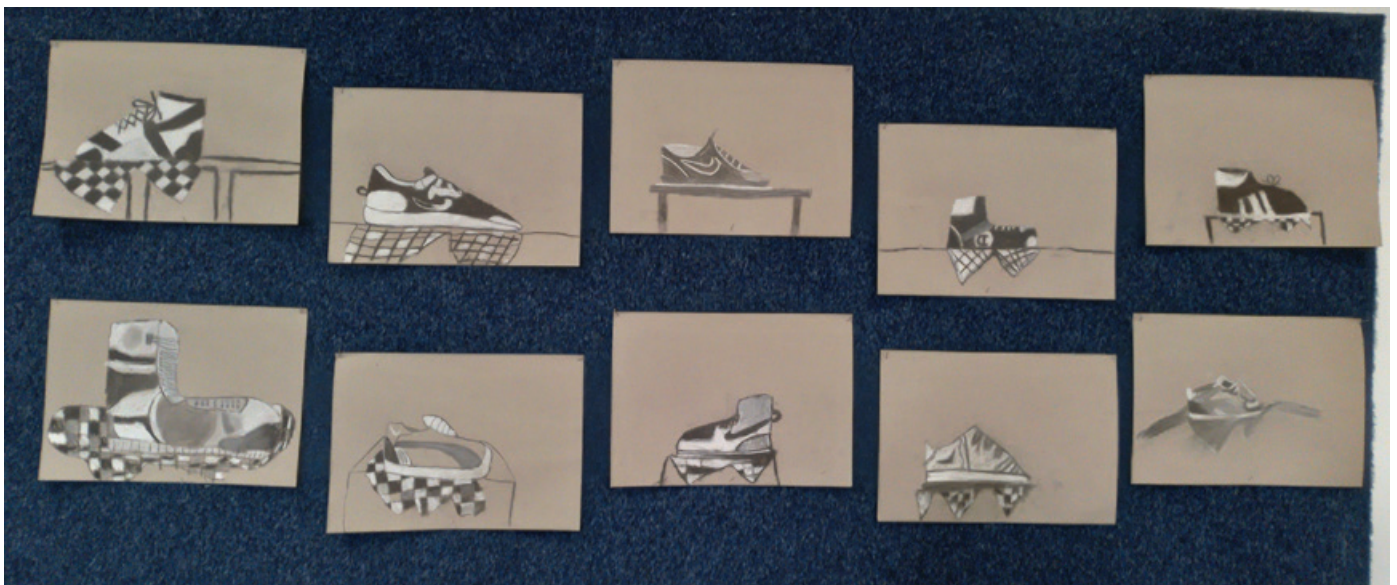
Treba biti i pametan.

Utakmica.

Filip Džido, 4. d

Anja Jović, 3. e

Petar Josip Škorput, 5. c

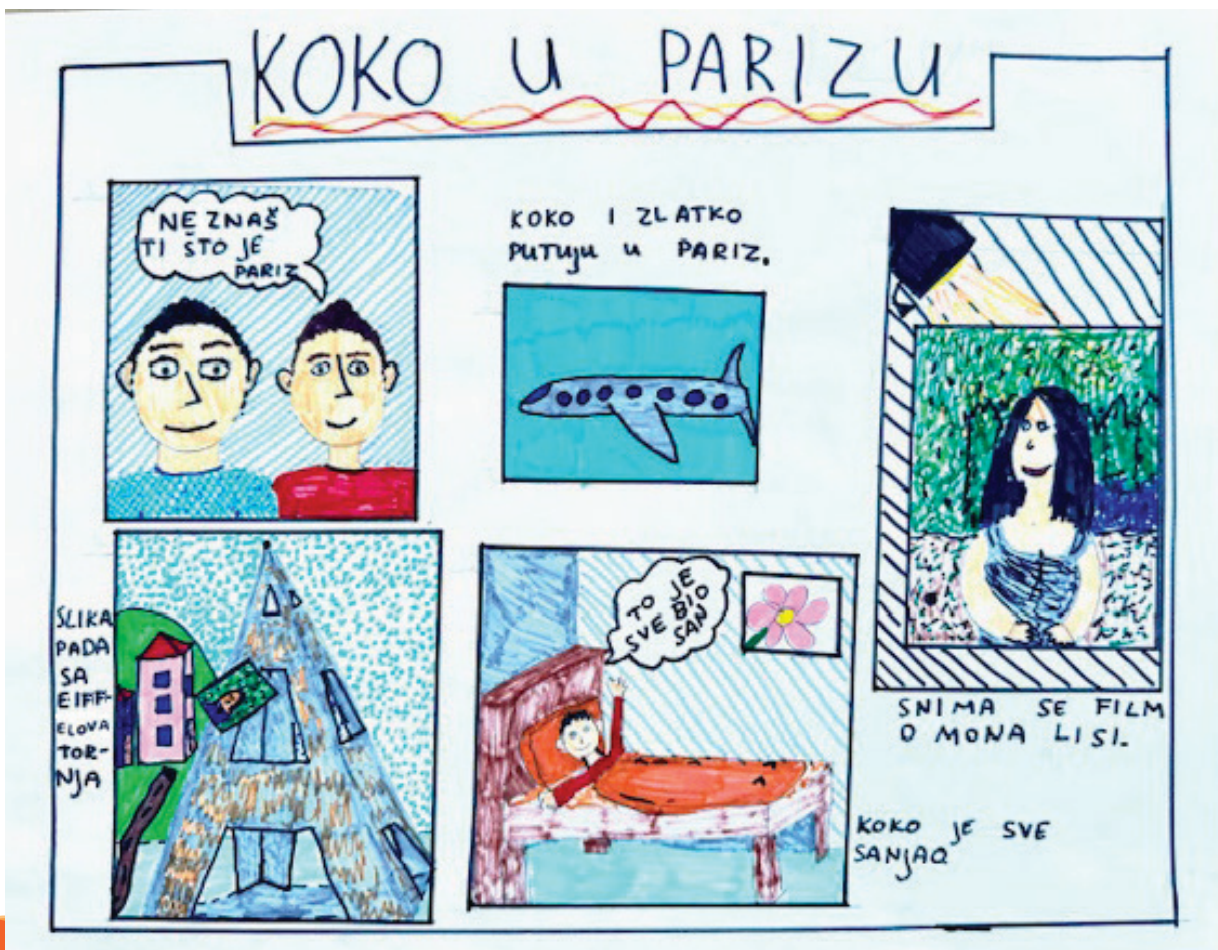
Karmela Bitanga, 5. e

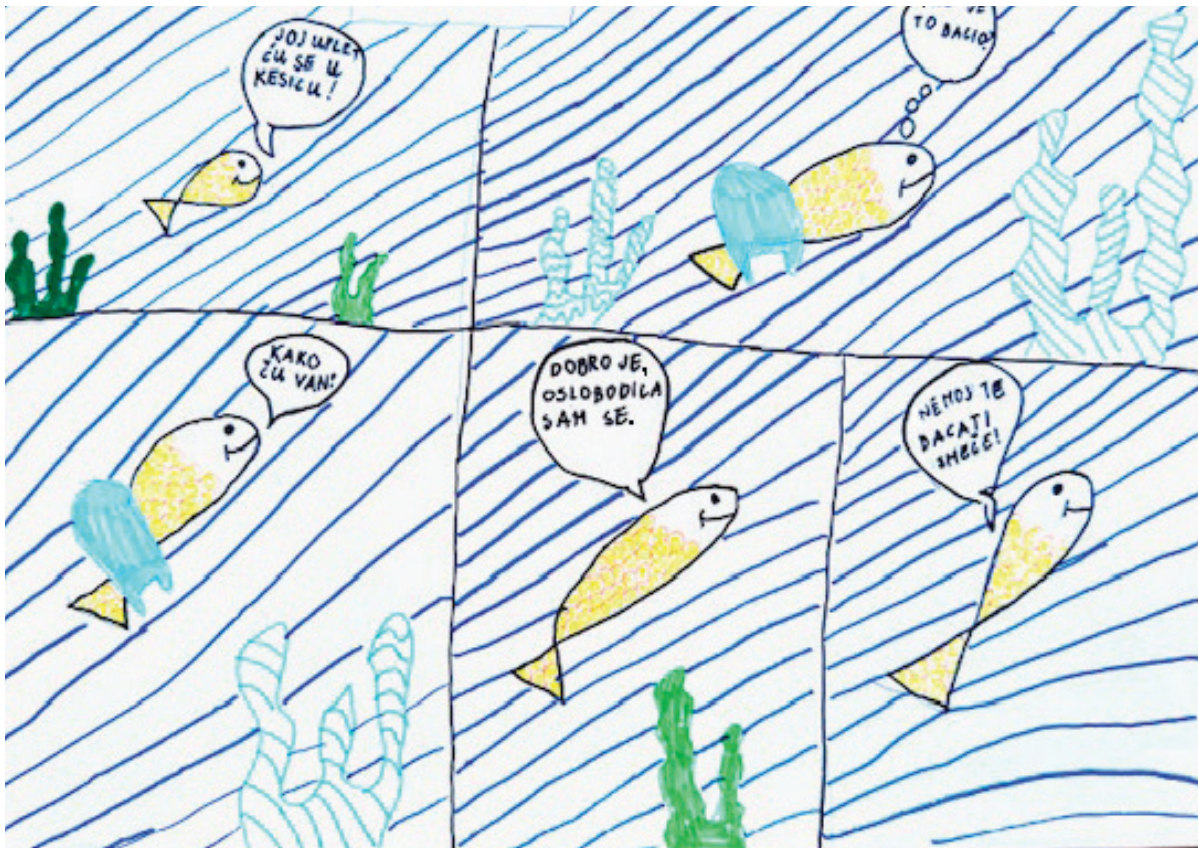
Dora Sokanović, 5. f

Klara Panjić, 5. f

Kaja Čale, 5. e

Hana Voloder, 3. e

Glorija Simunić, 5. a

maske tjeraju zimu, 3. c

Orašar, 3. b

3. a

naranča, jabuka, šljiva, 1. c

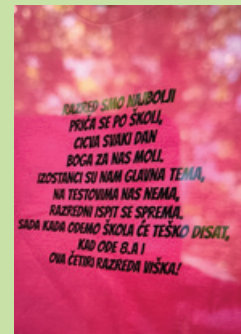
jež, 1. c

2023./2024.

RAZRED: **8. a** Razrednik: Ivan Grbavac

1. Bilandži, Daniel	16. Medvidović, Antea
2. Budiša, Bepo	17. Mikuličić, Toma
3. Bulić, Lana	18. Mrkonjić, Alani
4. Buljan, Lana Iva	19. Perišić, Ivan
5. Cvitanović, Mihej	20. Sodina, Dino
6. Džido, Antonia	21. Šarić, Ante
7. Džido, Sara	22. Štrkalj, Roko
8. Guvo, Josipa	23. Šurlin, Ana
9. Jakešević, Natali	24. Švenda, Toma
10. Jerčić, Ivan	25. Tandara, Petar
11. Jovanović, Borna	26. Tomasović, Matej
12. Kulušić, Otto	27. Vuko, Antea
13. Ljubičić, Drago	28. Vuković, Luka
14. Ljubić, Nikola	
15. Mandić, Marijan	

RAZRED: **8. b** Razrednica: Josipa Artić Tandara

1. Arambašić, Anastasia	11. Kovačević, Antonio	21. Ružić, Toma
2. Bilokapić, Jakov	12. Landikušić, Tino	22. Sabljčić, Ante
3. Božiković, Ema	13. Lozovy, Denys	23. Tabak, Iva
4. Čagalj, Borna	14. Madunić, Sara	24. Tadin, Luka
5. Čulić, Duje	15. Marunčić, Lucija Marie	25. Tomasović, Lorin
6. Dumičić, Ante	16. Matić, Vanja	26. Vrdoljak, Niko
7. Flies, Lara	17. Mihovilović, Romano	27. Žaper, Hrvoje
8. Jakovac, Magdalena	18. Nikolić, Antea	28. Živković, Lovre
9. Kahrić, Nina	19. Petričević, Dominik	
10. Kapitanović, Roko	20. Prka, Mia	

RAZRED: **8. c** Razrednik: Marijo Babić

1. Augustinović, Mia	10. Kljaić, Branimir	19. Polić, Karlo
2. Balić, Nikola	11. Kurobasa, Lea	20. Posa, Tihana
3. Toni Barić	12. Luketa, Mare	21. Sopta, Luka
4. Barišić, Nikoleta	13. Mandić, Roko	22. Šošić, Marko
5. Bekavac, Manuel	14. Mandić, Vice	23. Zebić Matijaš, Ivan
6. Brkljačić, Marko	15. Matešan, Emanuela	
7. Jovanović, Ivana	16. Mišević, Nikola	
8. Jović, Vito	17. Nazlić, Mia	
9. Juradin, Gala	18. Perica, Dora	

RAZRED: **8. d** Razrednica: Mirjana Sorić

1. Babić, Nikolina	10. Dzhugan, Veronika	19. Onishko, Hloriia
2. Bagarić, Lucija	11. Hurem, Merjem	20. Prkić, Jakov
3. Bagarić, Petar	12. Kajtazi, Engjell	21. Šošić, Maja
4. Bagatin, Lucija	13. Kapović, Ivan	22. Vrgoč, Doris
5. Bilić, Antonio	14. Maličić Veić, Marko	23. Zrno, Josip
6. Bilić, Gabriela	15. Marić Banje, Marin	
7. Boljat, Roko	16. Marinović, Josip	
8. Božiković, Nika	17. Martinis, Marin	
9. Čavara, Toni	18. Mukhina, Uliana	

RAZRED: **8. e** Učitelj: Petar Modrić

1. Bajić, Gabriel	8. Krasniqi, Adrijan	15. Sokanović, Boris
2. Barać, Hrvoje	9. Lozo, Ivan Krševan	16. Soldo, Toma
3. Budimir, Lovre	10. Ljubas, Ante	17. Staničić, Leona Maria
4. Dropuljić, Ante	11. Ljubas, Marija	18. Škare, Tonina
5. Eranović, Josip	12. Marie, Noah	19. Vrban, Anđela
6. Jovanović, Antonio	13. Peričić, Josip	
7. Jurić, Niko	14. Roso, Evgrafov Leon	

Bajka o ribaru i ribici

Starac u ribolovu:

POSLIJE NEKOLIKO DANA:

